

Jordi Évole: “Jo volia ser músic per sobre de tot però sempre suspenia el solfeig”

El periodista actua demà dissabte amb el seu grup versions, Los Niños Jesús, a la sala Las Vegas de Sant Feliu de Guíxols, que continua així la celebració del seu 60è aniversari

Los Niños Jesús, amb Jordi Évole en el centre de la imatge FOTO PROMOCIONAL.

El popular periodista Jordi Évole (Cornellà de Llobregat, 1974) té també una altra faceta creativa: la música. “Jo volia ser músic per sobre de tot però sempre suspenia el solfeig”, diu sobre aquesta primera vocació, frustrada en el seu moment, però ara revitalitzada gràcies al grup de versions Los Niños Jesús, que actuarà demà dissabte a la sala Las Vegas

[<http://www.facebook.com/salalasvegas/>] de Sant Feliu de Guíxols (23 h, 18 euros). Los Niños Jesús és sobretot un grup d'amics que porta un parell d'anys assajant al soterrani de la Unió Extremenya de Sant Boi de Llobregat. “Tot va començar després d'un dinar a casa meva: ens vam posar a fer una mica el ximple amb les

guitarres i algú em va preguntar si m'agradaria cantar en un grup. Ells són músics de Sant Boi i el Baix Llobregat que fa anys havien tocat amb diferents grups, i jo els coneixia a tots per separat, però al final és com si fóssim una colla d'amics de l'institut retrobats”. Ells són Jesús, Jacob, Javi, Juan Carlos i Òscar. Amb el Jordi sumen cinc jotes. “Sí, també vam considerar la possibilitat de dir-nos Cinco Jotas, com el pernil, però ho vam trobar massa pijo”. Sou més de pernil serrà? “No, home, també ens agrada el jabugo”. La qüestió és que el seu bateria, en Jesús, és el més gran de la colla amb diferència (“No sabem quina edat té: el veiem com si tingués 84 o 85 anys i ell no ho desmenteix”) i parla dels seus col·legues com si fossin els seus nens. Per tant, ja tenien nom, Los Niños Jesús [<http://www.instagram.com/losninosjesus/>], en sintonia amb un logotip inspirat en les figuretes del nen Jesús que hi ha a les habitacions de moltes àvies, i amb una primera gira molt apropiadament titulada Te armamos el belén Tour.

Amb un repertori d'una vintena de versions per concert que han anat canviant amb el temps –ara toquen temes de Sabina, Kiko Veneno, Los Ronaldos, Lori Meyers, La La Love You, Los Suaves o Platero y Tú–, Los Niños Jesús van debutar el juliol passat als concerts gratuïts al carrer del festival Bilbao BBK Live, on ja van tenir com a convidat el cantant de Lori Meyers. I posteriorment, a la sala Apolo de Barcelona van pujar amb ells a l'escenari Kiko Veneno, Shuarma d'Elefantes i Albert Pla.

Los Niños Jesús no tenen grans ambicions ni pretenen ser res més del que són: “No ens dediquem a això professionalment i, per tant, que ningú no esperi dissabte assistir al concert de la seva vida, però ho donem tot a l'escenari i acabem molt feliços: no hi ha millor teràpia. Qui va dir que qui canta els seus mals espanta era un savi molt savi”, diu Évole, que explica que són d'assaig setmanal i que, ara que ara que ja ha acabat de gravar l'última temporada de Lo de Évole, porten una dinàmica de “dos o tres bolos al mes, quatre com a molt”. Entre els que tenen en perspectiva destaca el que oferiran al festival Acústica de Figueres. De moment, no es plantegen gravar cap disc: “Ni tan sols pensàvem que algun dia arribaríem a fer concerts, així que de moment estem més que satisfets”, explica Évole. Només una pregunta sobre la seva altra activitat professional: li semblen

interessants els músics com a entrevistats? “Evidentment, depèn del músic, però m’agrada sobretot entrevistar músics com ara Rodrigo Cuevas o Morad o Morad per donar-los a conèixer a un públic més ampli que les seves audiències habituals”.

Publicat a:

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2291242-jordi-evole-jo-volia-ser-music-per-sobre-de-tot-pero-sempre-suspenia-el-solfeig.html>